

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 34

Vydána dne 16. prosince 1982

Cena

OBSAH:

160. Zákon o státním rozpočtu československé federace na rok 1983
161. Zákon o odvodech do státního rozpočtu
162. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon o dani z příjmů obyvatelstva
163. Vyhláška federálního ministerstva financí, kterou se provádí zákon o odvodech do státního rozpočtu
Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

160

ZÁKON

ze dne 14. prosince 1982

o státním rozpočtu československé federace na rok 1983

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

(1) Celkové příjmy státního rozpočtu federace se stanoví částkou 171 836 500 000 Kčs

celkové výdaje státního rozpočtu federace se stanoví částkou 171 836 500 000 Kčs.

Celkový přehled státního rozpočtu československé federace je uveden v příloze.

(2) Z celkových výdajů státního rozpočtu federace činí:

A. Účelové dotace do státních rozpočtů republik

- České socialistické republiky 32 490 672 000 Kčs
- Slovenské socialistické republiky 20 962 674 000 Kčs

z toho:

I. dotace na vybrané investiční akce s dosahem pro celou federaci a další rozvoj republik

- České socialistické republiky 8 990 000 000 Kčs
- Slovenské socialistické republiky 5 442 500 000 Kčs

II. dotace na vybrané neinvestiční akce		ké nástroje v zahraničním obchodě.	
— České socialistické republiky	23 500 672 000 Kčs	— České socialistické republiky	4 643 000 000 Kčs
— Slovenské socialistické republiky	15 520 174 000 Kčs	— Slovenské socialistické republiky	3 136 100 000 Kčs
v tom:		h) dotace na potřeby branné povahy včetně výzkumných a vývojových úkolů	
a) dotace na vybrané úkoly		— České socialistické republiky	672 800 000 Kčs
— České socialistické republiky	598 600 000 Kčs	— Slovenské socialistické republiky	444 325 000 Kčs
b) dotace na družstevní bytovou výstavbu		i) dotace na odbornou přípravu zahraničních občanů dočasně zaměstnaných v čs. organizacích	
— České socialistické republiky	2 099 000 000 Kčs	— České socialistické republiky	166 538 000 Kčs
— Slovenské socialistické republiky	1 748 000 000 Kčs	— Slovenské socialistické republiky	50 000 000 Kčs.
c) dotace na individuální bytovou výstavbu		B. Globální dotace	
— České socialistické republiky	730 000 000 Kčs	— České socialistické republiky	33 483 028 000 Kčs
— Slovenské socialistické republiky	420 000 000 Kčs	— Slovenské socialistické republiky	26 725 326 000 Kčs.
d) dotace na členské podíly v družstevní stabilizační bytové výstavbě		§ 2	
— České socialistické republiky	70 000 000 Kčs	Vláda Československé socialistické republiky nebo na základě jejího zmocnění ministr financí zajistí vyjádření finančních údajů státního rozpočtu federace stanovených tímto zákonem v cenách platných k 1. lednu 1983; přitom zabezpečí vyrovnanost státního rozpočtu federace a státních rozpočtů republik.	
— Slovenské socialistické republiky	75 000 000 Kčs	§ 3	
e) dotace na státní programy technického rozvoje		Vláda Československé socialistické republiky nebo na základě jejího zmocnění ministr financí může upravit závazné úkoly a limity státního rozpočtu federace, zejména v souladu se změnami státního plánu, změnami cenovými, organizačními, s úpravami ekonomických nástrojů v zahraničním obchodě a při uvolňování prostředků z vládní rozpočtové rezervy. Těmito opatřeními nesmí být dočtena vyrovnanost státního rozpočtu federace.	
— České socialistické republiky	406 734 000 Kčs	§ 4	
— Slovenské socialistické republiky	151 349 000 Kčs	Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1983.	
f) vybrané druhy cenových dotací a intervencí			
— České socialistické republiky	14 114 000 000 Kčs.		
— Slovenské socialistické republiky	9 495 400 000 Kčs		
g) dotace na economic-			

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

Příloha k zákonu č. 180/1982 Sb.

**Celkový přehled
státního rozpočtu československé federace**

Příjmy	(v tisících Kčs)
Příjmy ze socialistického hospodářství	171 498 279
z toho:	
z hospodářství	156 164 016
z vědy a techniky	229 342
z peněžních a technických služeb	12 950 829
ze společenských služeb a činností	278 092
z obrany a bezpečnosti	1 876 000
Daně od obyvatelstva a poplatky	106 500
Ostatní příjmy	231 721
Úhrnem	171 836 500.
<hr/>	
Výdaje	(v tisících Kčs)
Výdaje federálních organizací na hospodářství	28 175 483
vědu a techniku	4 509 261
peněžní a technické služby	2 727 100
společenské služby a činnosti pro obyvatelstvo	988 795
obranu a bezpečnost	19 890 235
správu	1 883 926
Celkem	58 174 800.
<hr/>	
Dotace ze státního rozpočtu federace do státních rozpočtů republik celkem	113 661 700.
Úhrnem	171 836 500.

161

ZÁKON

ze dne 14. prosince 1982

o odvodech do státního rozpočtu

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ
ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Tímto zákonem se upravuje:

- a) odvod ze zisku;
- b) odvod volného zůstatku zisku;
- c) příspěvek na sociální zabezpečení;
- d) odvod z odpisů základních prostředků;
- e) dodatkové odvody.

ČÁST DRUHÁ
JEDNOTLIVÉ DRUHY ODVODŮ

Oddíl první

Odvod ze zisku

§ 2

Subjekty odvodu ze zisku

(1) Odvodu ze zisku podléhají:

- a) státní hospodářské organizace;¹⁾ jsou-li státní hospodářské organizace uspořádány do výrobních hospodářských jednotek, podléhá odvodu výrobní hospodářská jednotka jako celek a odvod provádí oborový podnik nebo generální ředitelství trustu s výjimkou těch výrobních hospodářských jednotek v působnosti ústředních orgánů republik, které zahrnují státní hospodářské organizace se sídly na území obou republik;
- b) podniky zahraničního obchodu;
- c) akciové společnosti se sídlem na území Československé socialistické republiky, jestliže jsou socialistickými organizacemi;
- d) socialistické organizace vzniklé na základě smlouvy o sdružení,²⁾ jestliže alespoň polovina jejich členů podléhá odvodu ze zisku podle tohoto zákona;

e) mezinárodní hospodářské organizace;³⁾ (dále jen „organizace“).

(2) Odvodu ze zisku nepodléhají organizace podléhající důchodové dani podle zákona o důchodové dani nebo dani ze zisku podle zákona o zemědělské dani nebo odvodu volného zůstatku zisku (§ 6).

§ 3

Základ odvodu ze zisku

(1) Základem odvodu ze zisku je zisk vytvořený z veškeré činnosti organizace, zjištěný v účetnictví, zvýšený o:

- a) částky, o které byly zvýšeny náklady nebo sníženy výnosy v rozporu s právními předpisy;
- b) rozdíl, o který placené penále, pokuty a sankční úroky převyšují přijaté penále, pokuty a úrokové bonifikace; za přijaté penále a pokuty se považuje i částka, kterou organizace získala náhradou škody za zaplacené penále a pokuty;
- c) přirážky k základním úplatům za vypouštění odpadních vod;
- d) poplatky za znečišťování ovzduší včetně přirážky.

(2) Základ odvodu ze zisku podle odstavce 1 se snižuje o částky, které již byly u této organizace podrobeny odvodu ze zisku, jsou-li součástí zisku; u organizací uhelného průmyslu se dále snižuje i o částky poskytnuté nebo se zvyšuje o částky přijaté v rámci přerozdělení prostředků v důsledku rozdílných přírodních a polohových podmínek.

(3) Výdaje, jejichž rozsah nebo výše je upravena pro státní hospodářské organizace zvláštními předpisy, zahrnou se pro výpočet základu odvodu ze zisku u všech organizací do nákladů maximálně v rozsahu a do výše stanovené podle těchto předpisů.⁴⁾

(4) U organizací, které nevykáží zisk nebo vykáží ztrátu, je základem odvodu ze zisku úhrn částek zvyšujících zisk uvedených v odstavci 1 a 2 a

1) § 7 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 91/1974 Sb., o organizaci výrobních hospodářských jednotek a o jejich statutech.

2) § 360a odst. 4 hospodářského zákoníku nebo § 636 zákoníku mezinárodního obchodu.

3) § 389a odst. 1 hospodářského zákoníku.

4) Např. vyhláška federálního ministerstva financí č. 90/1972 Sb., o financování některých zařízení společenské spotřeby a některých činností státních hospodářských organizací a organizací zahraničního obchodu.

převyšující součet vykázané ztráty a částek snižujících zisk uvedených v odstavci 2.

(5) U organizací v likvidaci a u organizací zaniklých bez provedení likvidace, pokud nelze základ odvodu ze zisku stanovit podle předchozích odstavců, je základem odvodu ze zisku likvidační přebytek.

§ 4

Sazba odvodu ze zisku

(1) Sazba odvodu ze zisku činí 75 % ze základu odvodu (§ 3) s těmito odchylkami:

- a) 50 % u hornických organizací, jejichž převážnou činností je těžba nebo úprava tuhých paliv nebo rud, vyhledávání a těžba živců, u energetických organizací zapojených do jednotné elektrizační soustavy, jejichž převážnou činností je výroba nebo rozvod elektrické energie a tepla (s výjimkou závodních elektráren), u plynárenských organizací, jejichž převážnou činností je výroba, rozvod a přeprava nebo uskladňování topných plynů, u organizací geologického průzkumu, dále u organizací Vodní zdroje, u lázeňských a zřídelních organizací a u mezinárodních hospodářských organizací;
- b) 55 % u organizací stavební výroby;
- c) 60 % u organizací potravinářského průmyslu;
- d) 65 % u organizací, jejichž převážnou činností je výroba stavebních hmot a u organizací, jejichž převážnou činností je výroba konstrukcí nebo dílců určených pro investiční výstavbu;
- e) 70 % u organizací Československé automobilové opravny;
- f) 80 % u organizací zahraničního obchodu a dalších organizací s převážně zahraničně obchodní činností nebo zahraničně hospodářskými službami;⁵⁾
- g) 85 % u Československé obchodní banky a. s. a u Živnostenské banky n. p.;
- h) u organizací s převážně obchodní činností, u projektových, projektově inženýrských a inženýrských organizací, u organizací výzkumné a vývojové základny, u odbytových a zásobovacích organizací, u organizací veřejné automobilové dopravy a u organizací v oblasti kultury

při rentabilitě %	činí sazba %
do 5	15,—
nad 5 do 10	15,— + 4,— a
nad 10 do 13	35,— + 3,— a
nad 13 do 16	44,— + 2,— a
nad 16 do 19	50,— + 1,5 a
nad 19 do 22	54,5 + 1,— a
nad 22 do 25	57,5 + 0,8 a

nad 25 do 28	59,9 + 0,7 a
nad 28 do 31	62,— + 0,6 a
nad 31 do 34	63,8 + 0,5 a
nad 34 do 37	65,3 + 0,4 a
nad 37 do 42	66,5 + 0,3 a
nad 42 do 52	68,— + 0,2 a
nad 52	70,—

(2) Rentabilita u organizací uvedených v odstavci 1 písm. h) se vypočítává jako poměr základu odvodu k nákladům celkem s přesností na desetiny (bez zaokrouhlení). Činitel „a“ se rovná procentu rentability přesahujícímu spodní hranici příslušného pásma odvodu s přesností na desetiny.

(3) Obchodní činností se pro účely tohoto zákona rozumí provozování maloobchodní nebo velkoobchodní činnosti, poskytování služeb veřejného stravování, služeb cestovních kanceláří, propagační, reklamní a inzertní služby a činnost organizací Bálirny obchodu. Za obchodní činnost se však nepovažuje sběr druhotných surovin organizacemi.

(4) Provádí-li odvod ze zisku generální ředitelství trustu za vlastní činnost, platí pro ně sazba odvodu ze zisku příslušná pro většinu organizací uspořádaných do výrobní hospodářské jednotky. Sazba podle odstavce 1 písm. h) se vypočte podle rentability celé výrobní hospodářské jednotky.

§ 5

Minimální výše odvodu ze zisku

(1) Odvod ze zisku činí nejméně 85 % plánovaného ročního odvodu ze zisku.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na organizace uvedené v § 2 odst. 1 písm. e) a na organizace, pro které je stanovena sazba odvodu ze zisku podle § 4 odst. 1 písm. h).

Oddíl druhý

Odvod volného zůstatku zisku

§ 6

(1) Odvodu volného zůstatku zisku podléhají státní hospodářské organizace určené vládou Československé socialistické republiky, zejména organizace provozující obecně prospěšná zařízení.

(2) Volným zůstatkem zisku je zisk vytvořený z veškeré činnosti státní hospodářské organizace, zjištěný v účetnictví, který nebyl podle příslušných právních předpisů přidělen do fondů nebo nebyl podle nich použit na jiné účely.

(3) Organizace vymezené v odstavci 1 určí a podmínky provádění odvodu volného zůstatku zisku stanoví vláda Československé socialistické republiky nařízením.

⁵⁾ Zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím.

Oddíl třetí

Příspěvek na sociální zabezpečení

§ 7

(1) Příspěvku na sociální zabezpečení (dále jen „příspěvek“) podléhají státní hospodářské organizace, i když jsou uspořádány do výrobních hospodářských jednotek, jakož i koncernové podniky a koncernové účelové organizace, a dále organizace uvedené v § 2 odst. 1 písm. b) až e).

(2) Příspěvku podle tohoto zákona nepodléhají organizace podléhající důchodové dani podle zákona o důchodové dani nebo dani ze zisku podle zákona o zemědělské dani.

(3) Základem příspěvku je objem mzdových prostředků zúčtovaných k výplatě v běžném roce, snížený o odměny poskytnuté podle předpisů autorského práva zúčtované k výplatě v běžném roce.

(4) U koncernů se základ příspěvku snižuje o základ příspěvku koncernových podniků a koncernových účelových organizací.

(5) Sazba příspěvku činí 20 % ze základu příspěvku.

(6) Příspěvek zahrnuje i pojistné nemocenského pojištění.⁶⁾ Příspěvek je součástí nákladů organizace.

Oddíl čtvrtý

Odvod z odpisů základních prostředků

§ 8

(1) Odvod z odpisů základních prostředků provádějí ministerstva a jiné ústřední orgány za organizace jimi řízené.

(2) Výše odvodu se stanoví v příslušném státním rozpočtu absolutní částkou pro jednotlivá ministerstva a jiné ústřední orgány v případech, kdy plánovaná tvorba odpisů všech jimi řízených organizací je vyšší než objem odpisů určený v působnosti příslušného ústředního orgánu k financování plánovaných investičních potřeb.

(3) Další podmínky odvodu z odpisů základních prostředků stanoví vláda Československé socialistické republiky.

Oddíl pátý

Dodatkové odvody

§ 9

(1) Státním hospodářským organizacím, i když jsou uspořádány do výrobních hospodářských jednotek, koncernovým podnikům a koncernovým účelovým organizacím, organizacím uvedeným v § 2

odst. 1 písm. b) až e), organizacím podléhajícím důchodové dani podle zákona o důchodové dani, dalším organizacím podléhajícím dani ze zisku podle zákona o zemědělské dani a organizacím rozpočtovým a příspěvkovým mohou být uloženy dodatkové odvody:

- a) k odčerpání prostředků, které organizace získala porušením cenových předpisů;
- b) k odčerpání prostředků na základě cenového znevýhodnění podle cenových předpisů nebo v důsledku cenových opatření příslušného orgánu;
- c) k odčerpání části prostředků, není-li instalováno nebo řádně využíváno zařízení na ochranu pracovníků nebo nevyhovuje-li zařízení organizace předpisům o bezpečnosti práce nebo předpisům zdravotnickým;
- d) k přerozdělování prostředků;
- e) k zajištění plnění státního plánu rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky.

(2) Organizacím rozpočtovým a příspěvkovým nemůže být uložen dodatkový odvod uvedený v odstavci 1 písm. d).

(3) Podmínky a způsob provádění jednotlivých dodatkových odvodů stanoví vláda Československé socialistické republiky nařízením; podmínky a způsob provádění jednotlivých dodatkových odvodů ústředními orgány republik a národními výbory a jimi řízenými rozpočtovými a příspěvkovými organizacemi stanoví vlády republik nařízením.

ČÁST TŘETÍ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 10

Oznamovací povinnost

(1) Organizace, která vznikne nebo změní svoje sídlo, je povinna tuto skutečnost oznámit do 15 dnů orgánu vykonávajícímu správu odvodů a příspěvku (dále jen „orgán vykonávající správu odvodů“), pokud podléhá odvodu ze zisku nebo odvodu volného zůstatku zisku nebo příspěvku.

(2) Povinnosti uvedené v odstavci 1 má též koncernový podnik a koncernová účelová organizace.

(3) Zánik organizace podléhající odvodu ze zisku nebo odvodu volného zůstatku zisku nebo příspěvku je povinen oznámit orgánu vykonávajícímu správu odvodů její právní nástupce, popřípadě orgán pověřený likvidací. U koncernového podniku a koncernové účelové organizace má tuto povinnost koncern, a pokud zaniká i ten, jeho právní nástupce, popřípadě orgán pověřený likvidací.

⁶⁾ § 57 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců.

§ 11

Odvodové období

Odvody podle § 1 písm. a), b), c) a d) se provádějí za kalendářní rok (dále jen „odvodové období“).

§ 12

Vyúčtování odvodu ze zisku a příspěvku

[1] Organizace je povinna podat vyúčtování odvodu ze zisku tomu orgánu vykonávajícímu správu odvodů, v jehož obvodu měla sídlo 31. prosince odvodového období, a to do 15. února po uplynutí odvodového období, a připojit k němu účetní závěrku a další podklady stanovené příslušným ministerstvem financí. Orgán vykonávající správu odvodů může v odůvodněných případech prodloužit lhůtu pro podání vyúčtování.

[2] Organizace je povinna ve vyúčtování odvod ze zisku sama vypočítat a uvést též případně výjimky, zvýhodnění a slevy a vyčíslit jeho výši.

[3] Organizace si mohou ve vyúčtování odečíst od odvodu ze zisku obdobnou daň zaplacenou v cizině, nejvýše však do částky odvodu ze zisku připadající podle tohoto zákona na příjmy plynoucí z ciziny.

[4] Pokud příjmy plynou organizaci ze státu, s nímž Československá socialistická republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, postupuje se při vyloučení dvojího zdanění podle této smlouvy. Daň zaplacená ve druhém smluvním státě se však započte nejvýše částkou, která může být ve druhém smluvním státě vyhrána v souladu se smlouvou o zamezení dvojího zdanění.

[5] Zanikne-li organizace bez provedení likvidace, je její právní nástupce povinen podat do konce následujícího měsíce od jejího zániku vyúčtování odvodu ze zisku za uplynulou část odvodového období.

[6] V případě likvidace organizace trvá povinnost k odvodu ze zisku i povinnost podávat každoročně vyúčtování odvodu ze zisku až do skončení likvidace. Po skončení likvidace je orgán pověřený likvidační povinen podat do konce následujícího měsíce vyúčtování odvodu ze zisku za uplynulou část odvodového období a ve vyúčtování uvést též likvidační přebytek. Vyúčtování je povinen doložit počáteční a konečnou likvidační rozvahou a výkazem o použití likvidačního přebytku.

[7] Zjistí-li organizace po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 1, že předložené vyúčtování je neúplné nebo nesprávné, je povinna předložit do konce měsíce následujícího po tomto zjištění dodatečné vyúčtování. Stejnou povinnost má organizace i tehdy, zjistí-li, že odvod ze zisku má být vyšší než byl vyměřen.

[8] Organizace, koncernový podnik a koncernová účelová organizace, popřípadě jejich právní nástupce nebo orgán pověřený jejich likvidací po-

stupují při vyúčtování příspěvku obdobně podle odstavců 1, 2 a 5 až 7.

[9] Nebylo-li vyúčtování, popřípadě dodatečné vyúčtování podáno včas, může orgán vykonávající správu odvodů odvod ze zisku a příspěvek zvýšit až o 10 %.

§ 13

Vyměření odvodu ze zisku a příspěvku

[1] Odvod ze zisku a příspěvek vyměří orgán vykonávající správu odvodů po uplynutí odvodového období; v případech uvedených v § 12 odst. 5 až 7 může orgán vykonávající správu odvodů vyměřit odvod ze zisku i příspěvek i před uplynutím odvodového období.

[2] Skutečnosti rozhodné pro vyměření odvodu ze zisku a příspěvku se posuzují pro každé odvodové období samostatně.

[3] O vyměření odvodu ze zisku vyrozumí orgán vykonávající správu odvodů organizaci platebním výměrem.

[4] Dojde-li u organizace ke změně ve výši odvodu ze zisku, sdělí orgán vykonávající správu odvodů nově upravenou výši odvodu ze zisku organizaci dodatečným platebním výměrem.

[5] Při vyměření příspěvku organizaci, koncernovému podniku a koncernové účelové organizaci se postupuje obdobně podle ustanovení odstavců 3 a 4.

§ 14

Zaokrouhlování

Odvody uvedené v § 1 písm. a), b) a c) se zaokrouhlují na celé stovky Kčs nahoru a jejich základy na celé tisíce Kčs dolů. Zvýšení odvodu ze zisku a příspěvku (§ 12 odst. 9) i penále (§ 17) se zaokrouhlují na celé desítky Kčs dolů.

Placení odvodu ze zisku, odvodu volného zůstatku zisku a příspěvku

§ 15

[1] Organizace je povinna nejpozději třetího dne před koncem každého měsíce platit měsíční zálohy na odvod ze zisku nebo odvod volného zůstatku zisku takto:

- a) v lednu ve výši jedné dvanáctiny plánované roční odvodové povinnosti nebo ve výši jedné třetiny plánované odvodové povinnosti na první čtvrtletí, jde-li o organizaci se značně diferencovanou plánovanou tvorbou zisku;
- b) v únoru ve výši odvodu ze zisku nebo odvodu volného zůstatku zisku, vypočteného ze zisku uvedeného ve výkazu o výsledku hospodaření za leden;
- c) v následujících měsících ve výši rozdílu mezi odvodem vypočteným ze zisku uvedeného ve výkazu o výsledku hospodaření od počátku roku a splatnými zálohami od počátku roku s výjimkou zálohy splatné v lednu.

(2) Organizace, u níž činí plánovaný roční odvod ze zisku nebo plánovaný roční odvod volného zůstatku zisku:

- a) méně než 500 000 Kčs, neplatí zálohy a celoroční odvodovou povinnost uhradí ve lhůtě pro podání vyúčtování;
- b) 500 000 Kčs a více, avšak méně než 1 000 000 Kčs, platí nejpozději třetího dne před koncem prvního měsíce po skončení I., II. a III. čtvrtletí zálohy čtvrtletně ve výši odvodu ze zisku nebo odvodu volného zůstatku zisku vypočtené ze zisku uvedeného ve výkazu o výsledku hospodaření od počátku roku po odečtení již dříve splatných záloh.

(3) Pro účely určování záloh podle předchozích odstavců se u organizací uhelného průmyslu zisk upravuje podle § 3 odst. 2.

(4) Vznikne-li organizaci přeplatek záloh na odvod ze zisku nebo záloh na odvod volného zůstatku zisku (s výjimkou měsíce prosince nebo IV. čtvrtletí), zúčtuje se s nejbližší splatnou zálohou nebo na žádost organizace může být zúčtován na jiné odvody a příspěvek nebo jejich nedoplatky, popřípadě může být vrácen.

(5) Zálohy na příspěvek je organizace, koncernový podnik a koncernová účelová organizace povinna platit měsíčně, a to nejpozději třetího dne před koncem každého měsíce, ve výši jedné dvanáctiny celoroční povinnosti vypočtené podle plánu na běžný rok.

(6) V odůvodněných případech může orgán vykonávající správu odvodů na žádost organizace, koncernového podniku a koncernové účelové organizace stanovit zálohy jinak.

(7) Zálohy na odvod ze zisku, odvod volného zůstatku zisku a na příspěvek se zaokrouhlují na celé tisíce Kčs dolů.

§ 16

(1) Jestliže odvod ze zisku a příspěvek, vypočtené ve vyúčtování, jsou vyšší než zaplacené zálohy, je organizace povinna zaplatit rozdíl ve lhůtě stanovené pro podání vyúčtování. Jsou-li zaplacené zálohy vyšší než odvod ze zisku a příspěvek vypočtené ve vyúčtování, zúčtuje se přeplatek za uplynulé odvodové období na zálohy odvodu ze zisku a příspěvku v běžném roce nebo se na žádost vrátí organizaci.

(2) Rozdíl vyplývající z dodatečného vyúčtování je organizace povinna zaplatit ve lhůtě stanovené pro předložení dodatečného vyúčtování (§ 12 odst. 7).

(3) Jestliže odvod ze zisku a příspěvek, stanovené platebním výměrem, jsou vyšší než odvod ze zisku a příspěvek vypočtené ve vyúčtování, je organizace povinna zaplatit rozdíl do 15 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(4) Podle předchozích odstavců se obdobně postupuje u příspěvku placeného koncernovým podnikem a koncernovou účelovou organizací.

§ 17

Penále

(1) Nebyl-li odvod ze zisku nebo odvod volného zůstatku zisku anebo příspěvek (včetně zvýšení odvodu ze zisku a příspěvku podle § 12 odst. 9), popřípadě zálohy na ně, nebo dodatkový odvod zaplacený včas a v plné výši, je organizace povinna zaplatit za každý den prodlení penále ve výši 0,1 % z nedoplatků příslušného odvodu nebo příspěvku zjištěných ke dnům splatnosti.

(2) Uvede-li organizace ve vyúčtování (dodatečném vyúčtování) odvod ze zisku nebo příspěvek nižší částkou, než jakou měla uvést, předepíše orgán vykonávající správu odvodů penále ve výši 10 % tohoto rozdílu. Z rozdílu mezi dodatečným vyúčtováním, podaným na základě výsledků vnitropodnikové kontroly nebo kontroly nadřízených orgánů a již podaným vyúčtováním nebo vyměřeným odvodem a příspěvkem předepíše penále v poloviční výši.

(3) Předpis penále podle předchozích odstavců se sdělí organizaci platebním výměrem. Penále je splatné do 15 dnů ode dne doručení platebního výměru. Proti platebnímu výměru o předpisu penále může podat organizace odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení. Odvolání nemá odkladný účinek.

(4) Penále se nepředepíše, nepřesáhne-li částku 100 Kčs.

(5) Orgán vykonávající správu odvodů může penále prominout nebo snížit, popřípadě upustit i od jeho předpisu za podmínek a v rozsahu stanovených příslušným ministerstvem financí.

(6) Pro koncernový podnik a koncernovou účelovou organizaci platí, pokud jde o příspěvek, obdobně ustanovení předchozích odstavců, a pokud jde o dodatkové odvody, obdobně ustanovení odstavců 1 a 3 až 5.

§ 18

Zánik práva vyměřit a vymáhat odvod ze zisku, odvod volného zůstatku zisku, příspěvek a penále

(1) Odvod ze zisku, příspěvek a penále nelze vyměřit ani vymáhat po uplynutí tří let od konce kalendářního roku, v němž byla organizace povinna podat vyúčtování odvodu ze zisku a příspěvku.

(2) Je-li v této lhůtě proveden úkon k vyměření nebo vymáhání odvodu ze zisku, příspěvku nebo penále, běží lhůta pro vyměření nebo vymáhání znovu od konce roku, ve kterém byla organizace o tomto úkonu zpravena; vyměřit a vymáhat odvod ze zisku, příspěvek a penále lze však nejpozději do deseti let počítaných od konce kalendářního roku, v němž byla organizace povinna podat vyúčtování odvodu ze zisku a příspěvku.

(3) Ustanovení předchozích odstavců platí obdobně pro koncernový podnik a koncernovou účelovou organizaci, pokud jde o příspěvek.

(4) Odvod volného zůstatku zisku nelze vymáhat po uplynutí deseti let, počítaných od konce kalendářního roku, v němž měl být zaplacen.

§ 19

Řízení

(1) Pro řízení ve věcech odvodu ze zisku, odvodu volného zůstatku zisku a příspěvku platí zvláštní předpisy,⁷⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Pro dodatkové odvody platí předpisy o řízení ve věcech daní a poplatků,⁷⁾ pokud zvláštní předpis nestanoví jinak. Pro výkon rozhodnutí se použije ustanovení odstavce 3.

(3) Ustanovení zvláštních předpisů o výkonu rozhodnutí v řízení ve věcech daní a poplatků platné pro státní hospodářské organizace⁸⁾ platí pro všechny organizace, koncernové podniky a koncernové účelové organizace. Použije se obdobně i pro úhradu dlužných částek z účtů u ostatních peněžních ústavů.

(4) Orgán vykonávající správu odvodů může organizacím uvedeným v § 2 odst. 1 písm. e) stanovit jinak lhůtu oznamovací povinnosti (§ 10), odvodové období (§ 11) nebo odchýlnou lhůtu pro podání vyúčtování (§ 12 odst. 1).

§ 20

Výnos odvodů

Výnos odvodů upravených tímto zákonem od organizací, koncernových podniků a koncernových účelových organizací řízených orgány federace a od organizací uvedených v § 2 odst. 1 písm. e) plyne do státního rozpočtu československé federace, pokud zvláštní předpisy⁹⁾ nestanoví jinak.

ČÁST ČTVRTÁ

PROVÁDĚCÍ PŘEDPISY, VÝJIMKY A ÚLEVY

§ 21

(1) Vláda Československé socialistické republiky může:

- a) nařízením snížit, popřípadě zvýšit sazbu odvodu ze zisku a příspěvku až o jednu čtvrtinu v návaznosti na zásadní úpravy ekonomických nástrojů;
- b) snížit organizacím uvedeným v § 2 odst. 1 písm. e) sazbu odvodu ze zisku nebo je od tohoto odvodu osvobodit, popřípadě jim upravit základ příspěvku;
- c) snížit organizacím, koncernovým podnikům a koncernovým účelovým organizacím provádě-

jícím odvod volného zůstatku zisku sazbu příspěvku, popřípadě je od příspěvku osvobodit;

- d) určit v nařízení o dodatkových odvodech podmínky, při jejichž splnění mohou ústřední orgány se souhlasem příslušného ministerstva financí povolit úlevu na těchto odvodech.

(2) Vláda Československé socialistické republiky, pokud jde o organizace řízené orgány federace a organizace uvedené v § 2 odst. 1 písm. e), vláda České socialistické republiky a vláda Slovenské socialistické republiky, pokud jde o ostatní organizace, mohou:

- a) povolit jako experiment, aby organizace s vhodnými podmínkami nahradily odvod ze zisku a příspěvek podle tohoto zákona jiným vztahem ke státnímu rozpočtu, popřípadě jiným způsobem prováděly odvody, a to k ověření nových způsobů řízení zejména též k sjednocení jednotlivých ekonomických nástrojů mezi socialistickými zeměmi;
- b) zcela nebo zčásti osvobodit od odvodu ze zisku nově zřizované organizace nebo organizace, které se podstatně rozšiřují, a to na plánovanou dobu výstavby.

§ 22

(1) Federální ministerstvo financí může organizacím zahraničního obchodu stanovit odchýlné podmínky pro odvod ze zisku, který není tvořen z obchodních přírůžek a srážek.

(2) Federální ministerstvo financí, pokud jde o organizace, koncernové podniky a koncernové účelové organizace řízené orgány federace a organizace uvedené v § 2 odst. 1 písm. e), ministerstvo financí České socialistické republiky a ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky, pokud jde o ostatní organizace, koncernové podniky a koncernové účelové organizace, mohou:

- a) rozhodnout ve sporných případech o způsobu odvodu ze zisku;
- b) povolit na návrh příslušného ústředního orgánu, aby
 1. státní hospodářské organizace uspořádané do výrobních hospodářských jednotek prováděly odvod ze zisku samostatně,
 2. příspěvek byl odváděn za výrobní hospodářskou jednotku jako celek,
 3. dodatkové odvody mohly být ukládány výrobní hospodářské jednotce jako celku;
- c) učinit opatření, aby bylo zabráněno dvojímu odvodu ze zisku z téhož základu;
- d) učinit opatření k zamezení tvrdostí a nesrovnalostí, popřípadě povolovat úlevy, především

⁷⁾ Vyhláška ministerstva financí č. 16/1962 Sb., o řízení ve věcech daní a poplatků.

⁸⁾ § 27 vyhlášky č. 16/1962 Sb.

⁹⁾ Vyhláška předsedy vlády č. 6/1967 Sb., kterou se uveřejňuje opatření Ústřední rady odborů o změnách v odvodu pojistného nemocenského pojištění.

v zájmu zajištění úkolů národohospodářských plánů při jejich přípravě a realizaci a určit orgány s vymezením jejich oprávnění k povolování některých úlev.

§ 23

Federální ministerstvo financí upraví obecně závazným právním předpisem podrobnosti k § 2 až 5, 10, 12, 13, 15 až 17.

Č Á S T P Á T Ā

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNĀ USTANOVENÍ

§ 24

[1] Při stanovení základu odvodu ze zisku za rok 1982 še odečítá odvod z jmění vztahující se k roku 1982, pokud byl zaplacen do 15. února 1983, a k základu odvodu ze zisku je nutno připočíst vratku odvodu z jmění vztahující se k roku 1982.

[2] Osvobození od odvodu ze zisku a výjimky stanovené podle dosavadních předpisů¹⁰⁾ zůstávají v platnosti až do uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí o osvobození nebo o udělení výjimky.

§ 25

[1] Odvod ze zisku a příspěvek se vyměří podle tohoto zákona poprvé na základě výsledků dosažených v roce 1983.

[2] Pro odvodové povinnosti a povinnost příspěvku vzniklé před 1. lednem 1983 se použije zákona č. 111/1971 Sb., ve znění pozdějších předpisů a předpisů vydaných na základě tohoto zákona.

§ 26

Zrušují se:

1. zákon č. 111/1971 Sb., o odvodech do státního rozpočtu a příspěvku na sociální zabezpečení, ve znění zákona č. 154/1976 Sb., kterým se mění zákonná úprava sazeb příspěvku na sociální zabezpečení, zákona č. 62/1977 Sb., o úpravách soustavy odvodů a daní organizací a zákona č. 181/1980 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 111/1971 Sb., o odvodech do státního rozpočtu a příspěvku na sociální zabezpečení, ve znění zákona č. 154/1976 Sb. a zákona č. 62/1977 Sb.,
2. vyhláška federálního ministerstva financí č. 112/1971 Sb., kterou se provádí zákon o odvodech do státního rozpočtu a příspěvku na sociální zabezpečení,
3. výnos federálního ministerstva financí čj. VI-1-1098/72, ministerstva financí ČSR čj. 154/6422/72 a ministerstva financí SSR čj. 8 450/72 o vymezení oprávnění krajských finančních správ a krajských národních výborů k povolování úlev na odvodech do státního rozpočtu a důchodové daní, registrovaný v částce 8/1972 Sb.,
4. výnos federálního ministerstva financí čj. VI/1-410/81 o způsobu placení záloh na odvod ze zisku a na odvod z jmění při uplatnění maximální výše odvodů a o způsobu placení záloh na odvod ze zisku generálním ředitelstvím, provádí-li tento odvod ze zisku za celou výrobní hospodářskou jednotku, registrovaný v částce 9/1981 Sb.,
5. § 14 odst. 1 a 2 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 136/1973 Sb., o státním řízení v oblasti cen.

§ 27

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1983.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

¹⁰⁾ § 32 zákona č. 111/1971 Sb., o odvodech do státního rozpočtu a příspěvku na sociální zabezpečení, ve znění vyhlášeném pod č. 72/1977 Sb. a doplněném zákonem č. 181/1980 Sb.

162

Z Á K O N

ze dne 14. prosince 1982,

kterým se mění a doplňuje zákon o dani z příjmů obyvatelstva

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 145/1961 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, se mění a doplňuje takto:

1. V § 3 se dosavadní znění označuje jako odstavec 1 a připojuje se nový odstavec 2, který zní:

„(2) Od daně jsou dále osvobozeni občané, jejichž příjem z poskytování služeb na základě povolení národního výboru¹⁾ nepřesahuje v roce rozhodném pro zdanění částku 6000 Kčs.“

2. V § 5 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Příjmy z poskytování služeb na základě povolení národního výboru se zdaňují odděleně od

ostatních příjmů poplatníka. Při stanovení základu daně se od těchto příjmů, přesahují-li částku 6000 Kčs, odečte:

a) 20 % jako paušální částka na věcné výdaje, neprokáže-li poplatník hodnověrnými doklady výdaje vyšší částkou,

b) částka 6000 Kčs, má-li poplatník dvě a více vyživovaných osob a nejsou-li tyto uznány za vyživované u jiného poplatníka nebo u jiné daně.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

3. V § 7 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Z příjmů z poskytování služeb na základě povolení národního výboru činí daň z příjmů obyvatelstva

při základu daně přes Kčs do Kčs		u poplatníků, kteří vyživují alespoň jedno dítě nebo je vychovali ²⁾	u ostatních poplatníků	ze základu daně přesahujícího Kčs
	3 600	5 %	5 %	
3 600	7 200	10 %	10 %	
7 200	20 000	720 Kčs a 20 %	720 Kčs a 24 %	7 200
20 000	30 000	3 280 Kčs a 25 %	3 790 Kčs a 28 %	20 000
30 000	40 000	5 780 Kčs a 28 %	6 590 Kčs a 32 %	30 000
40 000	60 000	8 580 Kčs a 42 %	9 790 Kčs a 48 %	40 000
60 000	80 000	16 980 Kčs a 56 %	19 390 Kčs a 64 %	60 000
80 000	a výše	28 180 Kčs a 70 %	32 190 Kčs a 80 %	80 000

K vyživovanému nebo vychovanému dítěti se přihlíží pouze u jednoho poplatníka a u jedné daně.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

4. V § 9 se dosavadní znění označuje jako odstavec 1 a připojuje se nový odstavec 2, který zní:

„(2) Paušální částkou může být stanovena daň i poplatníkům, kteří poskytují služby na základě povolení národního výboru.“

5. V § 13 se za slovo „živnostníkům“ vkládají slova „jakož i občanům, kteří poskytují služby na základě povolení národního výboru, pokud tito občané pobírají plný starobní důchod, důchod invalidní (kromě částečného), sociální, vdovský nebo důchod za výsluhu let.“

6. Za § 13 se vkládá nový § 13a, který zní:

¹⁾ Nařízení vlády ČSR č. 154/1982 Sb., o poskytování služeb občany na základě povolení národního výboru. Nařízení vlády SSR č. 158/1982 Sb., o poskytování služeb občany na základě povolení národního výboru.

²⁾ § 17 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 128/1975 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení.

„§ 13a

Při stanovení daně podle § 7 odst. 2 a § 9 odst. 2 se nepoužije ustanovení § 6, 8 a 10.“

Čl. II

(1) Daň podle tohoto zákona se vyměří poprvé z příjmů dosažených v roce 1983.

(2) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1983.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

163

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 16. prosince 1982,

kterou se provádí zákon o odvodech do státního rozpočtu

Federální ministerstvo financí stanoví podle § 23 zákona č. 161/1982 Sb., o odvodech do státního rozpočtu (dále jen „zákon“):

Čl. 1

(k § 2 zákona)

Pro posouzení, zda výrobní hospodářská jednotka podléhá odvodu ze zisku nebo dani ze zisku podle zákona o zemědělské dani, je rozhodná převážná činnost organizací uspořádaných do výrobní hospodářské jednotky.

Čl. 2

(k § 3 zákona)

(1) Podléhá-li odvodu ze zisku výrobní hospodářská jednotka jako celek, je základem odvodu ze zisku zisk z veškeré činnosti výrobní hospodářské jednotky jako celku upravený o částky uvedené v § 3 odst. 1 a 2 zákona, popřípadě je to základ uvedený v § 3 odst. 4 a 5 zákona.

(2) Částkou, o kterou byly zvýšeny náklady v rozporu s právními předpisy je i daň vybíraná v Československé socialistické republice, která byla zaplacená za subjekty se sídlem nebo bydlištěm na území států, s nimiž Československá socialistická republika sjednala smlouvy o zamezení dvojího zdanění, pokud byla zahrnuta do nákladů.

Čl. 3

(k § 4 zákona)

Pro posouzení, jde-li o převážnou činnost podle § 4 odst. 1 písm. a), d), f) a h) zákona, je rozhodná skutečnost, zda u organizace převyšují tržby z činnosti rozhodující pro určení sazby odvodu ze zisku polovinu celkových tržeb, dosažených v předcházejícím odvodovém období. U organizací, jejichž povinnost odvodu ze zisku vznikla v průběhu odvodového období, je rozhodný poměr těchto tržeb v plánu organizace.

Čl. 4

(k § 10 zákona)

Dojde-li při změně sídla organizace, koncernového podniku a koncernové účelové organizace ke změně v místní příslušnosti orgánu vykonávajícího správu odvodů, je organizace, koncernový podnik a koncernová účelová organizace povinna oznámit tuto změnu oběma orgánům vykonávajícími správu odvodů.

Čl. 5

(k § 12 zákona)

(1) Lhůtu pro podání vyúčtování odvodu ze zisku a příspěvku může prodloužit orgán vykonávající správu odvodů organizacím, kterým bylo povoleno předkládat účetní závěrku po lhůtě stanovené v § 12 odst. 1 zákona, a to nejdéle do 5. března po uplynutí odvodového období.

(2) Pro povinnost podat dodatečné vyúčtování odvodu ze zisku a příspěvku není rozhodné zda zjištění, která mají vliv na výši odvodu ze zisku nebo příspěvku jsou výsledkem vnitropodnikové kontroly, kontroly nadřízených orgánů nebo orgánů vnější kontroly (výbory lidové kontroly, cenové orgány apod.). Dodatečné vyúčtování odvodu ze zisku a příspěvku se však nepodává v případech, kdy rozdíly zjistí finanční orgány republik nebo federální ministerstvo financí.

Čl. 6

(k § 15 zákona)

(1) Podkladem pro výpočet lednové zálohy na odvod ze zisku, odvod volného zůstatku zisku a měsíčních záloh na příspěvek je schválený roční plán organizace, koncernového podniku a koncernové účelové organizace. Do doby, než schválí tento plán nadřízený orgán, platí předběžný plán.

(2) Organizace, koncernový podnik a koncernová účelová organizace je povinna nejpozději do 29. ledna každého roku předložit orgánu vykonávajícímu správu odvodů výpočet plánovaného ročního odvodu ze zisku, odvodu volného zůstatku zisku a příspěvku. Případné změny výpočtu jsou povinny předložit do 8 dnů po schválení změny finančního plánu a dále platit zálohy podle nového výpočtu. Výše záloh do té doby splatných se nemění, pokud úpravu nepovolí orgán vykonávající správu odvodů.

(3) Za organizace se značně diferencovanou tvorbou zisku se považují ty, u nichž zisk plánovaný na první čtvrtletí činí méně než 15 % nebo více než 40 % plánovaného ročního zisku.

(4) Při výpočtu záloh na odvod ze zisku včetně rentability rozhodné pro výši sazby se nepřihlíží k částkám uvedeným v § 3 odst. 1 až 3 ani k ustanovení § 5 zákona. Přihlíží se však k částkám přijatým nebo poskytnutým v rámci přerozdělení prostředků v důsledku rozdílných přírodních a polohových podmínek u organizací uhelného průmyslu.

Čl. 7

(k § 17 zákona)

(1) Penále podle § 17 odst. 2 zákona se předepíše i z rozdílu mezi nově upravenou výší odvodu ze zisku, popřípadě příspěvku, sdělenou organizací, koncernovému podniku a koncernové účelové organizaci dodatečným platebním výměrem a již vyměřenou výší odvodu ze zisku a příspěvku.

(2) Veškeré rozdíly zjištěné v průběhu kontroly prováděné orgány vnější kontroly se považují za rozdíly zjištěné těmito orgány.

Čl. 8

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1983.

Ministr:

Ing. Lér CSc. v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo

1. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády

a) **výnos ze dne 3. května 1982 čj. 1470-FS/5-1981 o odměňování technickohospodářských pracovníků ve vojenských lázeňských a rekreačních zařízeních.** Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1982 s výjimkou § 9, který nabývá účinnosti dnem stanoveným federálním ministerstvem národní obrany, nejpozději však dnem 1. ledna 1983.

Pro pracovníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti:

aa) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 25. května 1977 čj. 4501/81-5-1977 o odměňování technickohospodářských pracovníků vojenských lázeňských a rekreačních zařízení (reg. v částce 20/1977 Sb.);

bb) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 20. září 1978 čj. 8280-81/5. odd., kterým se mění a doplňuje výnos ze dne 25. května 1977 čj. 4501-81/5-1977 o odměňování technickohospodářských pracovníků vojenských lázeňských a rekreačních zařízení (reg. v částce 32/1978 Sb.);

cc) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 18. prosince 1979 čj. 11 850-81/5. odd.-1979, kterým se mění a doplňuje výnos ze dne 25. května 1977 čj. 4501-81/5. odd.-1977 o odměňování technickohospodářských pracovníků vojenských lázeňských a rekreačních zařízení, ve znění výnosu ze dne 20. září 1978 čj. 8280-81/5. odd.-1978 (reg. v částce 7/1980 Sb.);

b) **výnos ze dne 30. června 1982 čj. 7000-FS/5-1982 o odměňování dělníků v organizacích rozpočtového úseku v působnosti federálního ministerstva národní obrany.** Výnos nabyl účinnosti dnem 1. října 1982.

Pro dělníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 30. června 1976 čj. 8500-81/5. odd.-1976 o odměňování dělníků v organizacích rozpočtového úseku v působnosti federálního ministerstva národní obrany (reg. v částce 11/1977 Sb.);

c) **výnos ze dne 30. června 1982 čj. 7100-FS/5-1982 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích rozpočtového úseku v působnosti federálního ministerstva národní obrany.** Tento výnos nabývá účinnosti dnem 1. října 1982.

Pro pracovníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývají platnosti:

aa) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 30. června 1976 čj. 8600-81/5. odd.-1976 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích rozpočtového úseku v působnosti federálního ministerstva národní obrany (reg. v částce 11/1977 Sb.);

bb) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 30. září 1977 čj. 5600-81/5. odd.-1977, kterým se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 30. června 1976 čj. 8600-81/5. odd.-1976 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích rozpočtového úseku v působnosti federálního ministerstva národní obrany (reg. v částce 13/1978 Sb.);

cc) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 12. dubna 1980 čj. 3350-FS/5-1980, kterým se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 30. června 1976 čj. 8600-81/5. odd.-1976 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích rozpočtového úseku v působnosti federálního ministerstva národní obrany, ve znění výnosu federálního ministerstva národní obrany ze dne 30. září 1977 čj. 5600-81/5. odd.-1977 (reg. v částce 24/1980 Sb.).

- d) **výnos** ze dne 1. září 1982 čj. 6770-FS/5-1982 **o odměňování obchodně provozních pracovníků ve vojenských lázeňských a rekreačních zařízeních v působnosti federálního ministerstva národní obrany.** Výnos nabývá účinnosti dnem 1. října 1982.

Pro pracovníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývají platnosti:

- aa) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 25. května 1977 čj. 4502-81/5-1977 o odměňování obchodně provozních pracovníků u vojenských lázeňských a rekreačních zařízení (reg. v částce 20/1977 Sb.);
- bb) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 24. července 1980 čj. 3723-FS/5-1980, kterým se doplňuje výnos ze dne 25. května 1977 čj. 4502-81/5-1977 o odměňování obchodně provozních pracovníků u vojenských lázeňských a rekreačních zařízení (reg. v částce 44/1980 Sb.);
2. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrolě stavebních hmot **směrnice** ze dne 20. května 1982 čj. 1002-FS/5-1981 **pro poskytování osobního ohodnocení technickohospodářským pracovníkům výrobně hospodářských organizací v působnosti federálního ministerstva národní obrany.** Směrnice nabývá účinnosti u organizací, které určí federální ministerstvo národní obrany, dnem 1. ledna 1983, u ostatních organizací dnem, který určí jim nadřízený orgán;
3. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrolě stavebních hmot **výnos** ze dne 1. července 1982 čj. 1100-FS/5-1981 **o odměňování dělníků v oborovém podniku Vojenské stavby v působnosti federálního ministerstva národní obrany.** Výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1982

Pro dělníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 24. října 1976 čj. 13 010-81/5. odd.-1974 o odměňování dělníků stavební výroby v oborovém podniku Vojenské stavby (reg. v částce 26/1975 Sb.);

4. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády
- a) **výnos** ze dne 9. září 1982 čj. 6384-FS/5-1982 **o hmotné zainteresovanosti vedoucích pracovníků podniku trustu Vojenských lesů a statků se zemědělskou činností v působnosti federálního ministerstva národní obrany.** Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1983;
- b) **výnos** ze dne 9. září 1982 čj. 6845-FS/5-1982 **o odměňování technickohospodářských pracovníků v národním podniku Naše vojsko, tiskárna.** Výnos nabyl účinnosti dnem 1. listopadu 1982 s výjimkou ustanovení § 12 (zvyhodnění práce ve víceměnných provozech), které nabývá účinnosti dnem, který určí federální ministerstvo národní obrany, nejpozději však dnem 1. ledna 1983.

Pro pracovníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 15. prosince 1975 čj. 2002-81/5. odd. o odměňování technickohospodářských pracovníků v národním podniku Naše vojsko, tiskárna (reg. v částce 24/1977 Sb.), ve znění výnosu ze dne 29. května 1979 čj. 11 053-81/5. odd.-1979 (reg. v částce 18/1979 Sb.).

Do výnosů a směrnice je možno namítnout na federální ministerstvu národní obrany.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos** ze dne 31. srpna 1982 čj. 315-5796-3161 **o zvláštní úpravě náhrad cestovních výdajů pracovníků přijatých ze Slovenské socialistické republiky do aparátu federálních institucí.**

Výnosem se upravuje poskytování náhrad cestovních výdajů pracovníkům slovenské národnosti a státem uznaných národnostních menšin s trvalým bydlištěm ve Slovenské socialistické republice přijatých do federálních institucí na území České socialistické republiky. Výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1982.

Tímto výnosem se ruší zvláštní úprava náhrad cestovních, stěhovacích a jiných výdajů pracovníků přijatých ze Slovenské socialistické republiky do aparátu federálních institucí čj. 11/15 269/70 vydaná federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a federálním ministerstvem financí.

Výnos byl rozeslán všem federálním ústředním orgánům, kde lze do něho nahlédnout.